

322. Advokatuuri seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 6. aprillil 1938.

I.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 1. Advokatuur on omavalitsuslik organisatsioon. Advokatuuri kuuluvad sunduslikult kõik vandeadvokaadid ja nende abid.

§ 2. Advokatuuri kui omavalitsuse lahendamisele kuuluvad järgmised küsimused:

1) vandeadvokaadiks ja vandeadvokaadi-abiks vastuvõtmine ja nende hulgast väljaarvamine;

2) vandeadvokaatide ja nende abide kutsealase tegevuse ja kutsealase eetika järele valvamine, samuti ka kutsealase eetika aluste lähem määramine;

3) vandeadvokaadi-abide kutsehariduse korraldamine ja juhtimine;

4) advokaatide hulgast kohtuasjus pooltele kaitsjate või volinikkude määramine kohtupidamise seaduste eeskirjade ja käesoleva seadustiku alusel;

5) Advokatuuri kasuks vandeadvokaatidele ja nende abidele maksude määramine;

6) Advokatuuri varade valitsemine ning Advokatuuri liikmeile ja nende perekondadele vastastikuse abi organiseerimine ja

7) üldse advokatuuri kutsealaste küsimuste lahendamine niivõrd, kui see ei ole vastuolus seadustega ja muude seaduslike korraldustega.

§ 3. Advokatuur teostab oma ülesandeid sellekohaste organite kaudu.

Advokatuuri organid on:

1) üldkoosolek;

2) nõukogu;

3) revisjonikomisjon;

4) distsiplinaarkohus;

5) eksamikomisjon.

Advokatuuri organid asuvad Tallinnas Kohtukoja juures.

§ 4. Advokatuuril on juriidilise isiku õigused.

2. peatükk.

Vandeadvokaadiks vastuvõtmise tingimused ja kord.

§ 5. Vandeadvokaatideks võivad olla 25 a. vanaks saanud Eesti kodanikud, kes:

1) on lõpetanud Tartu Ülikooli õigusteaduskonna või mõne endise Vene ülikooli õigusteaduskonna enne 7. novembrit 1917 ja omavad selle kohta vastavat tunnistust;

2) valdavad vabalt riigikeelt sõnas ja kirjas;

3) on olnud vähemalt viis aastat vandeadvokaadi-abiks, õiendanud rahuldavalt abi eksami ja töötanud abina peale eksami õiendamist vähemalt kaks aastat.

§ 6. Vandeadvokaadi-abiks olemise kohustusest ja vandeadvokaadi-abi eksamist on vabastatud advokatuuri astumisel endised vannutatud advokaadid ja vandeadvokaadid, kohtunikud, kohtu-uurijad ja prokuratuuri esindajad. Vandeadvokaadi-abiks olemise kohustusest ja vandeadvokaadi-abi eksamist on vabastatud advokatuuri astumisel ka endised Kohtuministeeri-

umi Kodifikatsiooni-osakonna direktorid ja liikmed, kui nad nimetatud kohtadel on teeninud vähemalt viis aastat, missuguse aja hulka arvatakse ka varemini advokaadi-abiks, kohtuameti-kandidaadiks ja § 7 tähendatud kohtadel oldud aeg.

§ 7. Vandeadvokaadi-abiks olemise aja arvesse võetakse kohtuameti-kandidaadina, kollegiaalkohtu ja prokuröri sekretärina ja üldse riigi- või omavalitsusteenistuses säärastel kohtadel teenitud aeg, kus võis omandada vajalikke teadmisi ja vilumust vandeadvokaadi kutseks, kusjuures nimetatud isikuist on vandeadvokaadi-abi eksameist vabastatud need, kes on juba rahuldavalt õiendanud kohtuameti-kandidaadi eksami, kuna neid, kes ei oma vana kohtuameti-kandidaadi kutset, kuid on teeninud eeltähendatud kohtadel üle viie aasta ja omandanud Advokatuuri nõukogu arvates küllaldaselt vajalikke teadmisi ja vilumust vandeadvokaadi kutseks, võib nõukogu advokatuuri astumisel vabastada vandeadvokaadi-abi eksamist üldse või ainult mõnes aines.

§ 8. Vandeadvokaatideks ei või olla need:

1) kes on seadusjõulise kohtuotsusega kaotanud Kriminaalseadustiku § 19 ettenähtud kõik või mõnesugused õigused — õiguste kaotuse aja kestel;

2) kes on seadusjõulise kohtuotsusega, distsiplinaarkorras või Riigiteenistuse seaduse § 42 korras riigi või omavalitsuse teenistuskohalt või kohtuniku kohalt tagandatud ühes teenistusõiguse kitsendusega — õiguse kitsenduse aja kestel;

3) kes on riigi- või omavalitsusteenistuses;

4) kes tegutsevad säärasel kutsealal, mille ühendamine advokaadikutsega on Advokatuuri kodukorraga mittelubatuks tunnustatud;

5) kes on kohtuotsusega tunnustatud maksujõuetuiks võlgnikeks — maksujõuetuse toimetuse kestel;

6) kes on seadusjõulise kohtuotsusega tunnustatud pillajaiks — hoolekande all olemise aja kestel;

7) kes on seadusjõulise kohtuotsusega tunnustatud vaimuhaigeiks — hoolekande all olemise aja kestel;

8) kes füüsilise või vaimse jõu langemise tõttu ei ole võimelised täitma vandeadvokaadi kohuseid.

§ 9. Vandeadvokaatideks ei võeta vastu neid, kes on eeluurimise või kohtu all kuritegude või raskete kuritegude pärast.

§ 10. Vandeadvokaatideks võidakse vastu võtmata jätta neid:

1) kel on § 8 p. 1 ja 2 ettenähtud õiguste kaotused kustunud aegumise või aruandmise tõttu;

2) kel § 8 p. 5—7 ettenähtud takistused on möödunud või lõppenud;

3) kes enne vastuvõtmist on korda saatnud teo, mille tagajärjeks oleks advokatuurist väljaheitmine, või kelle kõlbelised omadused ei õigusta tema kätte vandeadvokaadi kutse usaldamist.

§ 11. Vandeadvokaadi kutsetegevus on keelatud neile, kes on kohtu all või kohtu-uurija poolt süüalusena vastutusele võetud raskes kuriteos — kuni süüteo-asja lõpetamiseni või kohtuotsuse seadusjõusse astumiseni.

§ 12. Isik, kes soovib vandeadvokaadiks hakata, esitab Advokatuuri nõukogule sellekohase kirjaliku sooviavalduse ühes tõenditega, et tal on õigus saada vandeadvokaadiks, ja allkirjaga selle kohta, et tal ei ole seaduslike takistusi advokatuuri astumiseks.

Nõukogul on õigus koguda soovivaldaja kohta teateid, vajaduse korral ka ametiasutistelt.

§ 13. Sooviavaldus ühes kogutud andmetega esitatakse Kohtukoja prokurörile tutvumiseks, mis otstarbeks viimane võib pidada kirjavahetust enese käes mitte üle kahe nädala.

§ 14. Sooviavalduse ja kogutud andmete põhjal, ära kuulanud Kohtukoja prokuröri arvamuse, mis võib olla ka kirjalik, otsustab nõukogu vandeadvokaadiks vastuvõtmise küsimuse.

Otsus mittevastuvõtmise kohta peab olema motiveeritud, välja arvatud juhtum, kui mittevastuvõtmise põhjuseks on kõlbelised omadused.

§ 15. Vandeadvokaadiks võtmise otsuse vastu, mis on tehtud Kohtukoja prokuröri arvamuse vastu, on viimasel õigus kahe nädala jooksul arvates otsuse tegemise päevast esitada protest Kohtukojale.

Vandeadvokaadiks võtmise palve tagajärjeta jätmise otsuse peale võib paluja edasi kaevata Kohtukojale kahe nädala jooksul arvates otsuse kuulutamise päevast, välja arvatud juhtum, kui mittevastuvõtmise põhjuseks on kõlbelised omadused.

Kuni protesti või edasikaebuse lahendamiseni Kohtukoja poolt ei loeta Advokatuuri nõukogu otsust jõustunuks.

Protestid ja edasikaebused lahendab Kohtukoja presiidium.

Vandeadvokaadiks võtmisest kuulutab nõukogu juhatus Riigi Teatajas.

§ 16. Vandeadvokaadiks vastuvõetu annab Kohtukoja üldkogu ees järgmise töötuse:

„Mina töotan ustavaks jääda Eesti Vabariigile ja tema põhiseaduslikule korrale ning oma südametunnistuse järgi kooskõlas Põhiseadusega ja seadustega täita kõiki neid kohuseid, milleks advokaadikutse mind kohustab“.

3. peatükk.

Vandeadvokaadi õigused ja kohused.

§ 17. Vandeadvokaadi kutsealaseks tegevuseks on juriidilise nõu ja abi andmine ning poolte ja huviosaliste esindamine kohtuis ja ametiasutistes.

§ 18. Oma kutsealases tegevuses peab vandeadvokaat olema seaduse ja õiguse kaitsjaks, oma kohuseid täitma kohusetruult ja hoolsalt, seejuures osutades lugupidamist kohtute, ametiasutiste ja Advokatuuri organite vastu.

§ 19. Vandeadvokaadid ajavad kohtuis võõraid asju sellekohaste volituste põhjal, välja arvatud seaduses ettenähtud juhud, mil võõraste asjade ajamine tehakse neile kohuseks kohtu või kohtu esimehe määrusega.

§ 20. Vandeadvokaadid on kohustatud ajama võõraid asju kohtuis Advokatuuri nõukogu juhatus ettekirjutusel, kui neile on antud vastava asjaosalise poolt sellekohane volitus.

§ 21. Vandeadvokaate võidakse nõukogu juhatus või kohtu poolt neile pandud esindamiskohustest vabastada ainult mõjuvaid põhjustel.

§ 22. Vandeadvokaate võidakse vanaduse tõttu või tervislikel või muil mõjuvaid põhjustel vabastada omal palvel Advokatuuri nõukogu poolt § 19 ja 20 ettenähtud kohustest kas tähtajata või tähtajaliselt, millest nõukogu juhatus peab kohtuile teatama. Enne seda tehtud määramistest või ettekirjutustest võidakse neid vabastada § 21 korras sama asutise poolt, kes tegi määruse või ettekirjutuse.

§ 23. Vandeadvokaadid ei tohi omandada asjaosaliste õigusi selles kohtuasjas, milles nad on olnud volinikeks, ei omale nimele ega ka omandamise varjamiseks teise isiku nimele. Selle keelu vastu tehtud toimingud loetakse tühiiseiks.

See keeld ei käi nende juhtude kohta, kui vandeadvokaat omandab need õigused pärimise teel või kui ta omandab selle kinnisvara, millega on seotud kõnesolev kohtuasi.

§ 24. Vandeadvokaadid ei või ajada volinikuna võõraid asju oma ülenevate või alanevate sugulaste, abikaasa, vendade või õdede vastu.

§ 25. Vandeadvokaadid ei või olla korraga mõlema vaidleva poole volinikuks, samuti ka ühe poole volitusest loobudes hakata samas asjas teise poole volinikuks.

§ 26. Vandeadvokaadid ei või avaldada volitajate saladusi ei asja toimetamise kestel ega peale toimetamise lõppu, isegi siis mitte, kui nende volitused lõppesid.

§ 27. Vandeadvokaadid on kohustatud pidama nendele ajada usaldatud asjade nimekirja, samuti ka raharaamatut üleminevate summade sissekandmiseks.

Nimekirja ja raharaamatu vorm ning nende pidamise ja revideerimise kord määratakse Advokatuuri kodukorraga.

§ 28. Vandeadvokaadid saavad asjaajamise eest tasu oma volitajatega kokkulepitud määral; need kokkulepped peavad olema kirjalikud.

Kokkuleppeis tasu kohta kriminaalasja ajamise eest on keeletud tasusummat teha olenevaks sellest, milline kohtuotsus järgneb.

§ 29. Paragrahvides 123—138 ettenähtud advokaatide tasumäärade põhjal määratakse vandeadvokaadile tsiviilasjus tasusumma neil juhtudel, kui selle kohta ei ole kirjalikult kokku lepitud.

§ 30. Kohtus asjaajamise vaesusõigusi kasutava isiku kasuks § 29 põhjal väljamõistetud tasusumma kuulub sellele vandeadvokaadile, kes ajas seda kohtuasja Advokatuuri nõukogu korraldusel.

§ 31. Vandeadvokaadid on kohustatud maksma Advokatuuri üldkoosoleku poolt neile pandavaid makse Advokatuuri kulude katteks ja Advokatuuri muude vajaduste rahuldamiseks.

§ 32. Vandeadvokaat, kes ei õienda oma rahalisi kohustusi Advokatuuri vastu Advokatuuri nõukogu juhatus poolt antud tähtajaks ka pärast laekahoidja esimest kirjalikku meeldetuletust, kustutatakse juhatus poolt vandeadvokaatide nimekirjast.

Kui vandeadvokaat õiendab oma rahalised kohustused enne nimekirjast kustutamise määruse jõustumist, siis tühistub kustutamise määrus.

§ 33. Igal vandeadvokaadil peab olema kindel ametiasukoht (büroo); ametiasukoha valimisest ja muutmisest peab vandeadvokaat teatama Advokatuuri nõukogu juhatusel; samuti peab vandeadvokaat teatama nõukogu juhatusel ka igast lahkumisest ametiasukohast kauemaks kui üheks kuuks.

Advokatuuri nõukogu loal võivad vandeadvokaadid, kes soovivad koos töötada, omada ühist bürood.

§ 34. Asukoha võivad vandeadvokaadid vabalt valida, kuid Kohtuministril on õigus, ära kuulanud Advokatuuri nõukogu arvamuse, ajutiselt keelata teatavasse kohtadesse uute vandeadvokaatide juurdeasumist.

§ 35. Vandeadvokaadid kannavad erilisi ametiriideid. Ametiriided koosnevad mantlist (talaarist) ja barettmütsist. Mantel valmistatakse mustast villasest riidest, barettmüts — mustast sametist.

§ 36. Ametiriiete lähema kirjelduse ja joonised ning kandmise korra määrab Vabariigi Valitsus. Ametiriided muretsevad vandeadvokaadid omal kulul.

4. peatükk.

Advokatuuri üldkoosolek.

§ 37. Advokatuuri üldkoosolekust võtavad hääleõigusega osa ainult vandeadvokaadid. Sõnaõigusega võivad üldkoosolekust osa võtta ka vandeadvokaatide vanemad abid.

§ 38. Advokatuuri järjekorralised üldkoosolekud peetakse nõukogu kutsel hiljemalt iga aasta veebruaris. Järjekorralisel üldkoosolekul kuuluvad ümbervalimisele Advokatuuri nõukogu ja revisjonikomisjon.

Peale järjekorraliste üldkoosolekute võib nõukogu omal algatusel või vähemalt ühe kolmandiku vandeadvokaatide nõudmisel vajaduse korral kokku kutsuda erakorralisi üldkoosolekuid.

Üldkoosoleku ajast ja päevakorrast teatab nõukogu juhatus vähemalt kaks nädalat ette Riigi Teatajas ning saadab ühtlasi nimelised kutsed, kuid ainult vandeadvokaatidele.

§ 39. Osavõtmine üldkoosolekust on kõigile vandeadvokaatidele sunduslik. Koosolekult puudumine on lubatud ainult mõjuvaid põhjustel. Puudumisest teatab nõukogu juhatus distsiplinaarikohtule.

Puudumise põhjustest peab vandeadvokaat kirjalikult teatama distsiplinaarikohtule hiljemalt kahe nädala jooksul arvates üldkoosoleku päevast.

Mõjuva põhjusega puudunud vandeadvokaati trahvib distsiplinaarkohus Advokatuuri kasuks kuni 50-kroonise rahatrahviga.

§ 40. Üldkoosolek on otsusevõimeline kokkutulnud vandeadvokaatide arvust sõltumata.

Üldkoosoleku avab Advokatuuri nõukogu esimees või tema puudumisel abiesimees, mille järel üldkoosolek ise valib enesele juhataja ja protokollija vandeadvokaatide hulgast.

§ 41. Üldkoosoleku võimkonda kuulub:

- 1) nõukogu ja revisjonikomisjoni valimine;
- 2) Advokatuuri vajaduste rahuldamiseks vandeadvokaatidelt ja nende vanemailt abidelt sunduslike maksude määramine;
- 3) nõukogu eelarve ja aruande kinnitamine;
- 4) toetus- ja muude rahaliste fondide asutamine;
- 5) kinnisvarade muretsemise ja võõrandamise küsimuste otsustamine;
- 6) nõukogu poolt seatud küsimustes nõukogule arvamuste avaldamine.

§ 42. Advokatuuri nõukokku ja revisjonikomisjoni võib valida ainult neid vandeadvokaate, kes vandeadvokaadina on tegutsenud vähemalt viis aastat.

Advokatuuri valitavate organite liikmeks olemisest võib keelduda ainult mõjuvaid põhjustel. Põhjuste mõjuvaiks tunnustamine kuulub valimiste juures üldkoosolekule, pärast valimisi Advokatuuri nõukogule.

Põhjusi esitamata võib Advokatuuri organite liikmeks olemisest keelduda vandeadvokaat, kes on juba vähemalt viis aastat tegutsenud mõne Advokatuuri organi liikmena või kes on üle 65 aasta vana.

§ 43. Advokatuuri organite liikmed valitakse üldkoosolekul salajasel hääletamisel.

Üldkoosolek valib ja otsustab koosolekust osavõtjate lihthälteenamusega.

Hälte pooldamisel, kui hääletatakse lahtiselt, loetakse vastuvõetuks see ettepanek, mille poolt hääletas koosoleku juhataja, kui aga hääletatakse salaja, siis loetakse ettepanek eitavalt otsustatuks.

§ 44. Üldkoosoleku asjaajamise lähem kord määratakse Advokatuuri kodukorraga.

5. peatükk.

Advokatuuri nõukogu.

§ 45. Advokatuuri nõukogu koosneb üldkoosoleku poolt valitud viieteistkümnest liikmest.

§ 46. Juhul, kui nõukogu volituste kestel jääb nõukogu koosseisu mõnede liikmete seaduslikul põhjusel väljalangemise tõttu alla kaheksa liikme, siis võetakse ette uued valimised.

§ 47. Esimesel koosolekul valib nõukogu oma liikmete hulgast nõukogu esimehe, abiesimehe, laekahoidja ja sekretäri.

§ 48. Nõukogu ülesandeks on:

- 1) vandeadvokaatide ja nende abide vastuvõtmine;
- 2) vandeadvokaatide ja nende abide kutsealase tegevuse ja kutsealase eetika järelevalve, samuti ka kodukorraga kutsealase eetika aluste lähem äramääramine;
- 3) vandeadvokaadi-abide kutsehariduse korraldamine ja juhtimine;
- 4) vandeadvokaatide ja nende abide kustutamine nimekirjast füüsilise või vaimse jõulangemise korral, kui see takistab kutsetegevust; samuti § 8 p. 4 tähendatud põhjustel;
- 5) vandeadvokaatide vabastamine määramiskorras võõraste asjade ajamise kohusest § 22 toodud alustel;
- 6) Advokatuuri üldkoosolekule aastaeelarve ja -aruande esitamine ja järelevalve eelarve täitmise ja Advokatuuri varade valitsemise üle;
- 7) Advokatuuri kodukorra koostamine ja muude seadustega või Advokatuuri kodukorraga tema peale pandud ülesannete täitmine;
- 8) vaidluse korral advokaadile tasu määramine asjade ajamise ja juriidilise abi eest, kui selle kohta ei ole sõlmitud kirjalikku kokkulepet; tähendatud juhul nõukogu poolt määratud tasu on advokaadile tasu ülemmäärana kohuslik.

§ 49. Advokatuuri kodukorra kinnitab Kohtuminister.

§ 50. Järelevalve teostamisel võib nõukogu advokaatidelt nõuda seletust, neid kutsuda nõukogu koosolekule ja neilt nõuda asjade nimekirja, raharaamatu ja asjatoimetuste läbivaatamiseks esitamist nõukogule. Järelevalve korras on nõukogul õigus ära seletada advokaatidele nende ebaõiget teguviisi, ette kirjutada neile seks määratud tähtjaks seaduse, kodukorra ja kutse-eetika nõuete ja endale võetud kohustuste täitmist ja üldse tarvitusele võtta vajalikke abinõusid, et need nõuded ja kohustused täidetakse advokaatide poolt ning seataks jalule seaduses ja kodukorras ettenähtud kord.

§ 51. Nõukogu koosolek on otsusevõimeline, kui sellest võtab osa vähemalt pool nõukogu liikmeid, nende hulgas ka vähemalt kaks juhatusliiget.

Nõukogu liikmeil on osavõtt nõukogu koosolekuist sunduslik; puudumine on lubatud ainult mõjuvaid põhjustel.

§ 52. Nõukogu otsustab küsimusi lihthälteenamusega, kusjuures hälte pooldamisel on otsustajaks esimehe hääl.

Enamuse otsusega mitterahuldavad nõukogu liikmed võivad jääda eriarvamusele, ära tähendades selle otsuse allakirjutamisel.

Nõukogu otsused protokollitakse, vajaduse korral põhistatult, ja kirjutatakse alla esimehe ning vähemalt kahe teise selleks valitud nõukogu liikme poolt.

§ 53. Iga isik, kelle huvisid nõukogu otsus otseselt puudutab, on õigustatud selle peale edasi kaebama Kohtukojale kahe nädala jooksul arvates otsuse kuulutamise päevast.

Kaebus tuleb kirjutada Kohtukoja nimele ja esitada Advokatuuri nõukogule, kes on kohustatud selle edasi saatma ühes vastava kirjaliku materjaliga hiljemalt seitsme päeva jooksul.

Edasikaebused lahendab Kohtukoja presiidium.

Kohtukoja presiidiumi otsused on lõplikud ja nende peale edasikaebust ei ole.

§ 54. Nõukogu esimees, abiesimees, laekahoidja ja sekretär moodustavad nõukogu juhatuse.

Juhatus ülesandeks on Advokatuuri tegevuse ja asjaajamise korraldamine ja juhtimine, eelarve- ja aruandekavade koostamine, nõukogu tegevuse ettevalmistamine ja nõukogu ning distsiplinaarkohtu otsuste täitmine, Advokatuuri varade valitsemine ja muude Advokatuuri puutuvate ülesannete täitmine, kuivõrd need ei ole arvatud üldkoosoleku või nõukogu võimkonda, nagu:

1) vandeadvokaatide ja vandeadvokaadi-abide nimekirjade pidamine ning Advokatuuri ja Advokatuuri organite nimelise koosseisu muudatustest Riigi Teatajas kuulutamine;

2) vandeadvokaatide ja vandeadvokaadi-abide kustutamine nimekirjast: a) surma korral, b) nende omal soovil, c) Eesti kodakondsusest lahkumise korral, d) § 8 p. 1, 2, 3, 5, 6, 7 ja § 32 loeteldud põhjustel, e) distsiplinaarkohtu otsuse põhjal, f) oma asukohast teatamata lahkumise korral, kui äraolek on kestnud üle kahe kuu ja kui juhatusel on teadmata nende uus asukoht;

3) vandeadvokaatide määramine vaesusõigust kasutavate isikute palvel nende kohtuasjade ajamiseks;

4) vandeadvokaatide määramine surnud, arstlikult nõdrameelseks tunnustatud, vahi alla võetud, teadmata kuhu ära läinud, advokatuurist eemaldatud või mõnel muul seaduslikul põhjusel kutsetegevuses takistatud vandeadvokaadi või vandeadvokaadi-abi kätte usaldatud võõraste lõpetamata asjaotmetuste korraldamiseks.

§ 55. Juhatus on otsusevõimeline, kui koos on vähemalt kolm liiget.

Esimees võib omal äranägemisel anda ka juhatuse võimkonda kuuluvate küsimuste otsustamise nõukogule; säärasel juhul on nõukogu otsus juhatusele kohuslik.

§ 56. Isik, kelle huvisid juhatuse otsus otseselt puudutab, on õigustatud selle peale edasi kaebama nõukogule kahe nädala jooksul arvates otsuse kuulutamise päevast.

§ 57. Nõukogu esimees esindab Advokatuuri, Advokatuuri nõukogu ja juhatust, juhhib viimaste tööd ja juhatab nende koosolekuid.

Esimehe puudumisel asendab teda abiesimees.

§ 58. Nõukogu, juhatuse ja esimehe ülesannete täitmise lähemad alused ja asjaajamiskord määratakse Advokatuuri kodukorraga.

6. peatükk.

Revisjonikomisjon.

§ 59. Revisjonikomisjon koosneb vähemalt kolmest vandeadvokaadist, kes valitakse üldkoosoleku poolt üheks aastaks. Samas korras ja samaks ajaks valitakse revisjonikomisjoni liikmeile kaks asetäitjat.

Revisjonikomisjoni liikmed ja nende asetäitjad ei või kuuluda Advokatuuri nõukokku ega seista Advokatuuri palgalises teenistuses.

Revisjonikomisjoni ülesandeks on nõukogu asjaajamise, aastaaruannete ja eelarvete ning Advokatuuri organite ja asutiste tegevuse revideerimine Advokatuuri kodukorraga määratud alustel ja korras.

7. peatükk.

Distsiplinaarkohus.

§ 60. Distsiplinaarkohus koosneb viiest Advokatuuri nõukogu poolt valitud nõukogu liikmest.

§ 61. Distsiplinaarkohus valib oma liikmete hulgast esimehe ja selle asetäitja.

§ 62. Distsiplinaarkohus võib istungit pidada ning on otsusevõimeline kolmeliikmelises koosseisus, kuid tingimusel, et koosseisust võtavad osa esimees või tema asetäitja.

§ 63. Distsiplinaarkohtu liikmed taanduvad ja neid võib taandada asja otsustamisest samadel alustel ja samas korras nagu kohtunikke kriminaalkohtus.

§ 64. Distsiplinaarkohtule alluvad vandeadvokaatide ja nende abide distsiplinaarsüüteo ja muud käesoleva seadusega tema võimkonda antud asjad.

§ 65. Distsiplinaarsüüteks loetakse seaduse ja kutsetegevuse eeskirjade rikkumist ja üldse säärast käitumist kutsetegevuses kui ka väljaspool seda, mis võib kõigutada vajalikku usaldust ja lugupidamist advokatuuri vastu või riivata advokatuuri au.

§ 66. Distsiplinaarsüütegude eest, olenevalt süü raskusest, võib distsiplinaarkohus määrata järgmisi karistusi:

- 1) noomitus;
- 2) rahatrahv mitte üle 300 krooni Advokatuuri kasuks;
- 3) vandeadvokaadi või vandeadvokaadi-abi kutsetegevuse ärakeelamine ühest kuust kuni kahe aastani;
- 4) advokatuurist väljaheitmine.

§ 67. Keelates advokaadil kutsetegevuse, võtab distsiplinaarkohus süüdlaselt aktiivse ja passiivse valimisõiguse Advokatuuri organite valimisel kuni viie aastani arvates otsuse jõustumise päevast, igal juhul aga vähemalt kutsetegevuse keelu ajaks.

Kutsetegevuse keeluga käib kaasas Advokatuuri organite liikmete hulgast väljalangemine.

§ 68. Vandeadvokaadile või abile, kellele on juba kaks korda määratud kutsetegevuse ärakeelamine, määratakse uue distsiplinaarsüüteo eest, mis väärrib sama karistust, advokatuurist väljaheitmine, kui eelmise karistuse ärakandmisest kuni uue süüteo toimepanemiseni ei ole möödunud viit aastat.

§ 69. Nõukogu võib advokatuurist väljaheidetu pärast viie aasta möödumist, arvates nimekirjast kustutamise päevast, tagasi võtta advokatuuri, kui ta vastab seaduslikele nõudeile.

§ 70. Sama teo eest määratud kriminaalkaristus ei kõrvalda distsiplinaarkaristuse määramist.

Kui sama teo pärast on vandeadvokaadi või vandeadvokaadi-abi vastu alustatud kriminaaljälitamine, siis võib distsiplinaarkohus peatada distsiplinaarmenetluse kuni kriminaalasja kohta kohtuotsuse jõustumiseni või kriminaaljälitamise lõpetamiseni.

§ 71. Distsiplinaarsüüteo, mille kordasaatmispäevast kuni avastamispäevani on möödunud kolm aastat, ei algatata menetlust ja alustatud menetlus tuleb lõpetada.

Kui aga sama tegu sisaldab ka kriminaalkorras karistatava süüteo tunnuseid, siis ei või distsiplinaarsüütegu aeguda enne kriminaalsüüteo aegumist.

§ 72. Distsiplinaarmenetlus alustatakse distsiplinaarkohtus viimase enese algatusel, eraisiku kaebusel ning ametiasutiste, kohtuvõimude ja Advokatuuri organite ja liikmete teadaandel.

§ 73. Alustanud distsiplinaarmenetluse, võib distsiplinaarkohus, arvestades süüdistuse raskust ja ähvardavat karistust, ära keelata süüdistatavale kutsetegevuse kuni asja lõpliku lahendamiseni.

§ 74. Süüdistatava väljaastumine advokatuurist distsiplinaarmenetluse kestel ei katkesta distsiplinaarmenetlust, vaid asjas tehakse otsus üldises korras.

§ 75. Alustanud distsiplinaarmenetluse, nõuab distsiplinaarkohus süüdistatavalt süüdistuse kohta kirjaliku seletuse, mille andmine on sundslik.

Seletus esitatakse hiljemalt kahe nädala jooksul arvates seletusnõude kättesaamisest. Distsiplinaarkohtul on õigus seda tähtaega pikendada.

§ 76. Vajaduse korral võib distsiplinaarkohus teha ühele oma liikmele ülesandeks toimetada asja selgitamiseks juurdlus.

Juurdluse toimetamise väljaspool distsiplinaarkohtu asupaika võib distsiplinaarkohus panna kohal asuva vandeadvokaadi peale.

§ 77. Distsiplinaarkohus võib nõuda süüaluse isiklikku ilmumist asjaarutamisele seletuse andmiseks, missugusel juhul isiklik ilmumine on sundslik.

§ 78. Ilma mõjuva põhjusega kirjaliku seletuse esitamata jätmine, samuti asjaarutamisele isiklikult mitteilmumine ei takista süüteo-asja otsustamist.

Kirjaliku seletuse esitamata jätmise või süüaluse isiklikult ilmumata jäämise põhjuste mõjuvaks tunnustamine oleneb distsiplinaarkohtu äranägemisest.

§ 79. Vajaduse korral võib distsiplinaarkohus kutsuda asjaarutamisele ülekuulamiseks tunnistajaid Kriminaalkohtupidamise seadustikus ettenähtud kutsumiskorras, kusjuures ilmunud tunnistaja on õigustatud saama tasu samadel alustel ja samal määral kui kriminaalkohtusse ilmumise eest.

Kui tunnistaja ei ilmu kutse peale määratud ajaks ega esita ka Kriminaalkohtupidamise seadustiku § 180 ettenähtud aduslikke põhjusi mitteilmumise kohta, siis võib Advokatuuri distsiplinaarkohus trahvida teda rahatrahviga mitte üle 50 krooni. Ühes ning samas asjas võib ühte ning sedasama tunnistajat mitteilmumise eest trahvida mitte üle kahe korra. Pärast teistkordset põhjusega mitteilmumist kustutatakse tunnistaja tõenduste hulgast.

Tunnistajatele makstakse ilmumise eest tasu Advokatuuri kassast, samuti lähevad tunnistajatele mitteilmumise eest määratud trahvid Advokatuuri kassa kasuks.

Tunnistajailt, kes ei ole advokaadid, nõutakse määratud trahvid sisse politsei kaudu administratiiv-sissenõudmise korras.

§ 80. Distsiplinaarasja arutamisel tekkinud kulud nõutakse süüdimõistetult sisse Advokatuuri kassa kasuks.

§ 81. Distsiplinaarkohus arutab asja Kohtukoja prokuröri või tema poolt määratud prokuratuuri esindaja juuresolekul ja teeb otsuse, ära kuulunud prokuratuuri esindaja arvamuse.

§ 82. Asjaarutamisel kannab asja ette üks distsiplinaarkohtu liige kohtu esimehe määramisel.

Asja arutamise käigu kohta koostatakse protokoll.

§ 83. Kohus otsustab asja häälteenamusega, järgides seejuures Kriminaalkohtupidamise seadustiku § 534 ja 535 eeskirju.

§ 84. Kohus teeb otsuse: 1) distsiplinaarmenetlus lõpetada, kui asjas puuduvad distsiplinaarsüüteo tunnused või süüdistus ei ole tõendatud või asi on aegunud; 2) süüalune süüdi mõista ja teda karistada, kui ta on süüdi. Vajaduse korral kohaldab distsiplinaarkohus § 50 eeskirju.

§ 85. Distsiplinaarkohtu otsus peab olema motiveeritud. Kui motiivide kirjutamine ei ole võimalik samal istungil, siis kirjutatakse esialgu ainult resolutsioon ja motiivid koostatakse hiljemalt kahe nädala jooksul.

§ 86. Motiveeritud otsusest saadetakse viivitamata ära kirjad teadmiseks Kohtukoja prokuröri ja süüalusele.

§ 87. Seitsme päeva jooksul arvates otsuse ära kirja kättesaamise päevast on Kohtukoja prokurör õigustatud otsuse vastu esitama Kohtukotta protesti, kuid ainult sel juhul, kui otsus ei ole kooskõlas prokuratuuri esindaja poolt asja arutamisel avaldatud arvamusega.

Sama aja jooksul arvates otsuse ära kirja kättesaamise päevast võib süüalune süüdimõistva otsuse peale esitada edasikaebuse Kohtukojale.

§ 88. Protestid, samuti edasikaebused kirjutatakse Kohtukoja nimele ja esitatakse Advokatuuri distsiplinaarkohtule, kes saadab need viivitamata ühes kogu toimikuga edasi Kohtukojale.

§ 89. Advokatuuri distsiplinaarkohtu otsuste peale esitatud protestide ja edasikaebuste läbivaatamiseks moodustatakse Kohtukojas eridistsiplinaarkamber, mille koosseisu kuuluvad — eesistujana Kohtukoja esimees või osakonna esimees, liikmetena kaks Kohtukoja liiget Kohtukoja esimehe määramisel ja kaks Advokatuuri nõukogu juhatuse liiget nõukogu esimehe määramisel.

Kohtukoja eridistsiplinaarkambri koosseisu ei või määrata advokaate, kes on Advokatuuri distsiplinaarkohtu liikmeiks.

Protestide ja edasikaebuste läbivaatamine Kohtukoja eridistsiplinaarkambri toimub Advokatuuri distsiplinaarkohtu kohta kehtivate eeskirjade järgi.

§ 90. Kohtukoja eridistsiplinaarkambri otsused on lõplikud, nende peale edasikaebust ei ole.

§ 91. Advokatuuri distsiplinaarkohtu liikmete ja nõukogu liikmete distsiplinaarsüüteo-asju arutab ja otsustab esimese astmena ja lõplikult Kohtukoja eridistsiplinaarkamber.

§ 92. Distsiplinaarsüüteo-asja uuendamise palvega võivad süüdimõistetud pöörduda Riigikohtu poole sääraste uute tõendite avastumisel, milledest võib järeldada, et süüdimõistetule on karistatud süütult või süü raskusele mittevastavalt.

Uuendamispalve lahendab Riigikohtu distsiplinaarkamber.

Rahuldades uuendamispalve tühistab Riigikohus distsiplinaarkohtu otsuse ja saadab asja uuesti otsustamiseks Advokatuuri distsiplinaarkohtule teises koosseisus.

§ 93. Distsiplinaarkohtu seadusjõusse astunud otsused täidab Advokatuuri nõukogu juhatus.

§ 94. Vandeadvokaadiga ja vandeadvokaadi-abiga, kes distsiplinaarkohtu otsusega määratud rahatrahvi juhatuse poolt antud tähtjaks ei maksa, toimitakse § 32 ettenähtud korras.

§ 95. Advokatuuri distsiplinaarkohtu asjaajamise lähem kord määratakse Advokatuuri kodukorraga.

8. peatükk.

Advokatuuri eksamikomisjon.

§ 96. Advokatuuri eksamikomisjoni koosseisu kuuluvad:

- 1) Advokatuuri nõukogu esimees või abiesimees eesistujana ja kaks nõukogu poolt valitud nõukogu liiget;
- 2) Riigikohtu üldkogu poolt määratud kaks kohtunikku;
- 3) Kohtukoja prokurör või tema poolt komandeeritud prokuratuuri esindaja.

§ 97. Eksamikomisjoni ülesandeks on vandeadvokaadi-abide eksamineerimine.

Eksamid peavad toimuma vähemalt kaks korda aastas.

§ 98. Vandeadvokaadi-abi eksamil katsutakse abi teadmisi ja kutsealast kogemust suuliselt ja kirjalikult. Eksamiaineiks tuleb võtta kõik õigus-
alad, millede tundmine ja õigestimõistmine on vajalik advokaadikutseks.

§ 99. Eksamite lähem kord, kavad ja tähtjad määratakse Advokatuuri kodukorraga.

9. peatükk.

Vandeadvokaadi-abid.

§ 100. Vandeadvokaadi-abideks võib Advokatuuri nõukogu vastu võtta täisealisi Eesti kodanikke, kes vastavad § 5 p. 1 ja 2 ettenähtud tingimustele ja kellede suhtes ei ole § 8 ja 9 loeteldud takistusi.

§ 101. Abiks vastuvõtmise küsimuse võtab nõukogu kaalumisele ainult sel juhul, kui palvele on lisandatud vandeadvokaadi teatis selle kohta, et ta on nõus palujale patrooniks hakkama.

§ 102. Abiks vastuvõtmise küsimuse lahendamine toimub § 10, 12—15 ettenähtud korras.

§ 103. Patrooniks võib olla vandeadvokaat, kes on olnud vandeadvokaat juba vähemalt kolm aastat.

Nõukogu erilisel loal võib patrooniks olla vandeadvokaat ka pärast üheaastast vandeadvokaadi praktikat.

Vandeadvokaat võib pidada ainult ühte abi. Advokatuuri nõukogu võib lubada vandeadvokaadil, kellel suur praktika, pidada ka kahte või rohkem abisid.

§ 104. Abiks olemise ajaks on vähemalt viis aastat, missuguse aja jooksul abi peamiseks ülesandeks on patrooni juhtimisel omandada vajalikke teadmisi ja vilumust advokaadikutseks.

§ 105. Abi on kohustatud töötama patrooni juures ja tema otsekohesel juhtimisel, samuti osa võtma Advokatuuri nõukogu poolt abide kutsehariduse edendamiseks korraldatud tööd.

§ 106. Abide kutsealase kasvatuse ja hariduse üldine korraldamine kuulub Advokatuuri nõukogule.

§ 107. Enne abi kutseeksami õiendamist võib abi esimese kahe aasta jooksul asendada oma patrooni viimase edasivolitusel ja kliendi nõusolekul patrooni poolt aetavais kohtuasjus ainult jaoskonnakohtus ja ringkonnakohtus kui teises astmes, kolmandal aastal on tal õigus samadel alustel asendada patrooni ka ringkonnakohtule alluvais asjus esimeses ja teises astmes.

Eelmises lõikes tähendatud abile võib patroon anda kohtuasjus edasivolitust järgmiselt:

1) Juhul, kui patroon omab kirjalikku volitust, võib ta abi edasivolitamiseks selle edasi anda abile, tehes volitusele oma allkirjaga sellekohase pealiskirja. Sääraselt antud edasivolitusega võib abi asendada patrooni, kui volitus on avaldatud ka nõusolek pealiskirjas tähendatud abile volituse edasiantamiseks või kui volituse andja seda nõusolekut kohtus suuliselt kinnitab.

2) Kui volitaja on koduse suulise kokkuleppega või kohtuprotokolliga kantud suulise avaldusega andnud patroonile volituse asjaajamiseks ühes edasivolitamisnõusolekuga abile, võib patroon anda abile edasivolituse kodusel teel sellekohase kirjaliku tõendiga. Säärane patrooni kirjalik tõend juhul, kui volitus oli antud koduse suulise kokkuleppega, on edasivolituse abile küllaldane, kui volitaja selle kirjaliku tõendi sisu suuliselt kohtus kinnitab.

Eeltähendatud viisil patrooni poolt abile kohtuasjade ajamiseks antud edasivolitused on tempelmaksuvabad.

§ 108. Abi, kes on töötanud abina kolm aastat, peab Advokatuuri eksamikomisjoni ees õiendama abi eksami esimesel eksamitähajal.

§ 109. Eksamile ilmumise tähtaega võib nõukogu vandeadvokaadi-abi palvel ja viimase poolt esitatud mõjuvaid põhjustel edasi lükata, kuid mitte üle ühe aasta, kusjuures põhjuste mõjuvaiks tunnustamine oleneb nõukogu äranägemisest.

§ 110. Abi, kes esimesel korral eksamit rahuldavalt ei õiendanud, võib teiskordselt eksamile ilmuda kuue kuu pärast, kuid peab ilmuma hiljemalt ühe aasta jooksul. Abil, kes on kaks korda eksami mitterahuldavalt õiendanud, võib eksamikomisjon lubada eksamile ilmuda veel kolmat korda, seejuures määrates temale eksamile ilmumiseks tähtaja, mis ei või ületada üht aastat.

§ 111. Pärast abi eksami rahuldavat õiendamist on abi kohustatud töötama patrooni juures viimase järelevalvel veel kahe aasta jooksul, kuid volituse võtmisel ja volinikuna esinemisel omab ta võrdseid õigusi vandeadvokaadiga.

Eelmises lõikes tähendatud abil võib Advokatuuri nõukogu patrooni nõusolekul lubada töötada ka eraldi patroonist omaette büroos, kuid siiski patrooni üldisel järelevalvel.

§ 112. Vandeadvokaadi-abi nimetatakse enne eksami õiendamist nooremaks abiks, pärast eksami õiendamist — vanemaks abiks.

§ 113. Abide nimekirjast kustutatakse nooremad abid:

1) kes pärast kolmeaastast abiks olemist mõjuva põhjuseta ei ilmu eksamile esimesel eksamitähajal või antud pikenduse korral pikendusaja möödumisel esimesel eksamitähajal;

2) kes aasta jooksul pärast eksami mitteõiendamist mõjuva põhjuseta teist korda eksamile ei ole ilmunud või teist korda eksamit õiendada ei suutnud ja kolmat korda ilmumiseks luba ei ole saanud;

3) kes antud tähtjaks mõjuva põhjusega kolmat korda eksamile ei ilmunud või ka kolmandal korral eksamit õiendada ei suutnud.

§ 114. Vanem abi, kes on vahetpidamata vanema abina oma kutsealal töötanud vähemalt kaks aastat, võetakse sellekohase sooviavalduse esitamisel § 12—16 korras vastu vandeadvokaadiks.

Nimetatud kaheaastase praktika aja hulka ei arvestata aega, mil vanem abi mõnesugusel põhjusel on eemal olnud oma kutsetegevusest.

§ 115. Advokatuuri nõukogu võib pikendada vanemaks abiks olemise aega ülimalt kahe aasta võrra, kui vandeadvokaadikutse taotleja poolt vanema abina aetud asjade arv on niivõrd väike, et nende ajamisel abi ei võinud omandada küllaldasi kogemusi iseseisvalt vandeadvokaadikutse alal tegutsemiseks.

§ 116. Pärast § 114 ja 115 nimetatud tähtaegade möödumist võib vanemat abi jätta vandeadvokaadiks vastu võtmata ainult sel juhul, kui vahepeal on selgunud, et tema vastuvõtmine ei ole võimalik § 8—11 ettenähtud seaduslike takistuste tõttu.

§ 117. Abide suhtes on kehtivad vandeadvokaadi kohuste ja õiguste, samuti ka distsiplinaarvastutuse kohta käivad eeskirjad, kuivõrd selle kohta ei ole otseselt erandeid tehtud.

§ 118. Nooremad abid on vabad maksudest Advokatuuri kasuks, kuna vanemad abid võivad üldkoosolek maksu määrata, kuid mitte üle poole sellest summast, mis maksab vandeadvokaat.

§ 119. Nooremad abid ei võta osa Advokatuuri üldkoosolekust, vanemad abid ei oma üldkoosolekul hääleõigust. Nii nooremail kui ka vanemal abidel puudub Advokatuuri organite valimistel nii aktiivne kui ka passiivne valimisõigus.

§ 120. Nooremaile abidele ei või distsiplinaarkaristusena määrata rahatrahvi.

Kutsetegevuse keeluaega ei arvata selle aja hulka, mis on nõutav abiks olemiseks.

§ 121. Vanemale abile, kes on jäänud patroonita temast mitteolenevaid põhjusil, vaid patrooni süü tõttu või viimse advokatuurist lahkumise või surma korral, ja kes eeltähendatud juhtudel ei suuda enesele leida uut patrooni kuu aja jooksul, määrab Advokatuuri nõukogu uue patrooni võimalikult endise patrooni asukohast või võtab patroonita jäänud vanema abi tegevuse üle järelevalve vahenditult või mõne vandeadvokaadi kaudu enese peale.

§ 122. Vandeadvokaadi-abidele määrab ühtlase riidetuse kohtus esinemiseks Advokatuuri nõukogu Kohtuministri kinnitamisel.

10. peatükk.

Advokaatide tasumäärad.

§ 123. Advokaat saab asjaajamise eest kahes kohtuastmes tasu hagiinna kohaselt:

1) kuni 100 kroonini	10	krooni
2) 100—2.000 kr.	10%	
3) 2.000—5.000 kr. — esimeselt 2.000 kr-lt	200	krooni
ja ülejäänud summalt	8%	
4) 5.000—25.000 kr. — esimeselt 5.000 kr-lt	440	krooni
ja ülejäänud summalt	4%	
5) 25.000—50.000 kr. — esimeselt 25.000 kr-lt	1.240	krooni
ja ülejäänud summalt	2%	

6) 50.000—75.000 kr. — esimeselt 50.000 kr-lt	1.740	krooni
ja ülejäänud summalt	1%	
7) üle 75.000 kr. — esimeselt 75.000 kr-lt	1.990	krooni
ja ülejäänud summalt	1/2%	

§ 124. Neil juhtudel, kui hagihind määratakse kindlaks kohtu poolt, arvatakse tasu selle kindlaksmääratud hagihinna järgi.

§ 125. Kui hagipalves avaldatud hagihind on nõudja enese poolt muudetud, siis arvatakse tasu advokaadile muudetud hagihinnalt.

§ 126. Asjus, mis ei ole hinnatavad, samuti ka tasu hagiastjus, kus kohtuotsuse järgi antakse ainult õigus tasu nõuda, tasu suurus jäetakse aga määramata, arvatakse tasu advokaadile asjaajamise eest kahes kohtuastmes, arvestades asja tähtsust pooltele, nende jõukust ja aega ning tööd, mis advokaadil asjaajamiseks kulub — 10 kroonist kuni 1.000 kroonini.

§ 127. Hoiuametluse asjadelt arvatakse advokaadi tasu vara väärtuse ja asja keerukuse järgi kuni 500 kroonini.

§ 128. Eelmistes paragrahvides tähendatud tervest tasusummast sisulistest astmetes saab advokaat esimeses astmes kaks kolmandikku ja teises astmes ühe kolmandiku.

§ 129. Vahekohtus asjaajamise tasu määr vastab asjaajamistasu määrale kohtu esimeses astmes.

§ 130. Asjaajamise eest Riigikohtus kui kassatsioonikohtus saab advokaat tasu ühe neljandiku § 123 ettenähtud tasust.

§ 131. Asja lõpetamise korral taanduste tõttu on taandust esitava poole advokaat õigustatud saama ühe neljandiku esimeses või teises astmes asjaajamise eest määratavast tasust, olenevalt sellest, kummas astmes asi lõpetati.

§ 132. Volitaja poolt asjaajamiseks advokaadile antud volituse lõpetamise korral, kui seda ei ole põhjendanud viimane ise, samuti ka poolte kokkuleppel asja lõpetamise korral on advokaat õigustatud saama tasu kohtu määramisel täiel määral; kui asi on tema poolt lõpule viidud esimeses astmes ja üle viidud teise astmesse — siis asjaajamise eest mõlemas astmes, kui aga asja on aetud ainult esimeses või ainult teises astmes, siis asjaajamise eest ainult selles astmes, kus advokaat asja ajas.

Õigust terve tasusumma peale esimeses lõikes tähendatud juhtudel kasutab advokaat ka § 129 ja 130 ettenähtud asjus.

§ 133. Kui advokaat raske haiguse, temast mitteoleneva ärasõidu tõttu või mõnel muul mõjuval põhjusel on sunnitud loobuma asjaajamisest enne selle lõpuleviimist, siis on ta õigustatud saama tasu kohtu määramisel, kuid mitte üle poole § 132 ettenähtud tasust. Mõjuva põhjusega asjaajamisest loobumise korral ei ole advokaadil üldse õigust lõpule viimata asja pealt tasu saada.

§ 134. Hagi kaotuse korral on hageja advokaat õigustatud tasu saama kaotatud asja pealt ühe kolmandiku tasumäärast, mis temale eelmiste paragrahvide põhjal oleks tulnud määrata asja võidu puhul.

§ 135. Kui hagi on rahuldatud mitte kogu ulatuses või kui hagi on kostja kasuks tagajärjeta jäetud mitte kogu hagihinnas, siis määratakse kohtu poolt advokaadile tasu § 123 alusel ainult sellelt hagiastmest, mis hageja kasuks rahuldatud või kostja kasuks tagajärjeta jäetud, ülejäänud hagiastmest aga ainult üks kolmandik või pool sellest tasumäärast, mis advokaadile oleks tulnud määrata asja võitmise korral.

§ 136. Kostja advokaat on tema poolt asja kaotuse korral õigustatud saama pool sellest tasust, mis temale eelmiste paragrahvide põhjal oleks tulnud määrata asja võitmise korral.

§ 137. Kaotajalt poolelt mõistetakse võitjale poolele käesolevate määrade alusel asjaajamiskulu ainult ühe advokaadi tasu määral, olgugi et võitjal poolel oli mitu advokaati.

§ 138. Kui advokaadi süü läbi on mööda lastud seaduslikud tähtajad või rikutud muid asjaajamiseeskirju või vorminõudeid, mistõttu volitaja on kahju saanud, siis kaotab advokaat õiguse asjaajamise eest tasu saada.

II.

Ülemineku-eeskirjad.

§ 139. Hiljemalt kahe kuu jooksul pärast käesoleva seaduse jõustumist tuleb läbi viia Advokatuuri üldkoosoleku poolt Advokatuuri organite liikmete valimine.

§ 140. Käesoleva seaduse alusel vastavate Advokatuuri organite moodustamiseni tegutseb edasi endine Vannutatud Advokaatide Nõukogu õigustega, mis käesolevas seaduses ette nähtud Advokatuuri nõukogule, nõukogu juhatusele ja distsiplinaarkohtule.

§ 141. Kõik senised vannutatud advokaadid loetakse vandeadvokaatideks.

§ 142. Kõigile senistele vannutatud advokaatide abidele ringkonna-kohtute poolt ringkonnakohtus kui esimese astme kohtus asjaajamiseks väljaantud load jäävad jõusse ja loetakse kehtivaiks ka teiste ringkonnakohtute suhtes.

Abid, kes käesoleva paragrahvi esimese lõike alusel omavad asjaajamisõigust ringkonnakohtuis kui esimese astme kohtuis, loetakse vandeadvokaatide vanemaiks abideks, kuna kõik teised senised vannutatud advokaatide abid loetakse vandeadvokaatide nooremaiks abideks.

Nooremaile abidele antud volituste põhjal kohtuis enne käesoleva seaduse jõustumist alatud asju on nad õigustatud lõpule viima nimetatud volituste alusel.

§ 143. Paragrahvis 142 tähendatud vandeadvokaatide abid, see tähendab ka vanemad abid, on kohustatud õiendama vandeadvokaadi-abi eksami, välja arvatud abid, kes omavad kohtuameti-kandidaadi kutset, ja need vanemad abid, keda senine Vannutatud Advokaatide Nõukogu oma tegutsemise ajal otsustab vabastada eksamist käesoleva paragrahvi teises lõikes toodud alustel ja korras.

Senine Vannutatud Advokaatide Nõukogu võib oma otsusega vabastada eksamist neid vanemaid abisid, kes enne käesoleva seaduse jõustumist on tegutsenud abina üle nelja aasta, ajanud selle aja jooksul küllaldase arvu kohtuasju, täitnud vandeadvokaadiks vastuvõtmiseks senini kehtivusel olnud kõik nõuded ja on nõukogu äranägemisel küllaldaselt ette valmistatud advokaadikutsesele. Eksamist vabastamise otsusest teatab nõukogu viivitamata vabastatule.

Abid, kes käesoleva paragrahvi teises lõikes toodud alustel ja korras on vabastatud abi eksamist, kuuluvad vandeadvokaadiks vastuvõtmisele ka pärast käesoleva seaduse jõustumist senini kehtinud alustel ja korras.

§ 144. Abid, kes enne käesoleva seaduse jõustumist on abidena tegutsenud kaks aastat või üle selle, on kohustatud ilmuma hiljemalt neile abi eksameile, mis peetakse esimestena pärast aasta möödumist arvates käesoleva

seaduse jõustumise päevast. Varem eksamile ilmumine on lubatud, kuid sel juhul on nõutav kolmeaastane nooremaabi aeg.

Eksamile ilmumise tähtaja edasilükkamine ja teist ning kolmat korda eksamile lubamine toimub üldistel alustel ja korras, samuti abide nimekirjast kustutamine § 113 alusel, olgugi et kustutamisele kuuluv abi § 142 toodud ülemineku-eeskirjaga oli loetud vanemaks abiks.

§ 145. Abidelt, kes § 142 toodud ülemineku-eeskirjadega loetakse vandeadvokaatide vanemaiks abideks, ei nõuta pärast abi eksami õiendamist vandeadvokaadiks vastuvõtmisel enam kaheaastast vanemaks abiks olemist, vaid neid võib vandeadvokaadiks vastu võtta pärast viieaastast üldist abiks olemise aega.

§ 146. Senised eraadvokaadid säilitavad ka edaspidi endise nimetuse ja kasutavad kohtuis asjaajamisõigust senini väljaantud lubade ulatuses. Käesoleva seaduse jõustumise ajaks väljaantud load loetakse kestvaiks ja nende iga-aastane uuendamine ei ole nõutav, kuid uusi lubasid välja ei anta.

§ 147. Eraadvokaadid kuuluvad Advokatuuri juurde ja nende kohta on kehtivad õiguste, kohuste ja vastutuse suhtes vandeadvokaatide vanemate abide kohta kehtivad eeskirjad.

§ 148. Eraadvokaati, kes omab § 5 p. 1 tähendatud tunnistust, võib Advokatuuri nõukogu sellekohase palve peale vastu võtta vandeadvokaadiks, vabastades ta abiks olemise kohusest ja abi eksamist.

§ 149. Enne käesoleva seaduse jõustumist senise seaduse alusel advokaaturist distsiplinaarkorras väljaheidetut võib Advokatuuri nõukogu advokaatuuri tagasi võtta, kui väljaheidetu vastab seaduslikele nõudeile ja kui on möödunud kolm aastat, tema kustutamise päevast advokaatide nimekirjast.

III.

Käesolev seadus jõustub ühel ajal Kohtute seadusega.

Tallinnas, 6. aprillil 1938.

K. Päts
Riigihoidja,

Joh. Müller
Kohtuminister.